

108. Αλουπού και κυνηγοί

Αλουπού έφευγεν από κυνηγούς και εις την έρημον είδεν ένα ξυλοκόπον και τον επαρεκάλει να την κρύψει, και εκείνος της έδειξεν το καλύβι του· λοιπόν εμπήκε και εκρύπτη εις μίαν γωνίαν. Οι δε κυνηγοί έσωσαν και ερώτησαν τον ξυλοκόπον διά την αλουπού, και αυτός με τον λόγον αρνήθη, ότι δεν την είδε, και με την χείρα έδειξε τον τόπον όπου ήτον η αλουπού. Και οι δε κυνηγοί δεν εσκέφτησαν το σημείον της χειρός· λοιπόν εδιέβησαν. Και όταν η αλουπού εβγήκεν, ο ξυλοκόπος έλεγεν ότι: «Έχε μου χάριν οπού δεν σε ομολόγησα των κυνηγών.» Και η αλουπού είπεν: «Ηθελα σου έχει χάριν, αν τα καμώματα της χειρός σου είχες όμοια με τους λόγους.»

Ο μύθος ελέγχει εκείνους οπού άλλα λέγουσιν με τους λόγους και άλλα κάμνουσι με τα έργα.

Γιώργος Μ. Παράσογλου (επιμ.), *Ανδρόνικος Νούκιος, Γεώργιος Αιτωλός, Αισώπου μύθοι. Οι πρώτες νεοελληνικές μεταφράσεις* [Νέα Ελληνική Βιβλιοθήκη, ΣΠ 58], Εστία, Αθήνα 1993.